

# **Evangelí del dijous de la setmana II de Quaresma: la vida, temps per servir**

“Hi havia un home ric que portava vestits de porpra i de lli i celebrava cada dia festes esplèndides”. Allò que Déu mira quan jutja cada persona és la sinceritat del cor. El Senyor ens demana que posem al servei dels altres els dons materials i espirituals que tinguem a cada moment.

**Evangelí (Lc 16, 19-31)**

En aquell temps, Jesús digué als fariseus:

—Hi havia un home ric que portava vestits de porpra i de lli i celebrava cada dia festes esplèndides. Un pobre que es deia Llätzer s'estava ajagut vora el seu portal amb tot el cos nafrat, desitjant de satisfer la fam amb les engrunes que queien de la taula del ric; fins i tot venien els gossos a llepar-li les nafres.

El pobre va morir, i els àngels el portaren al si d'Abraham. El ric també morí i el van sepultar.

Arribat al reialme de la mort, enmig de turments, alçà els ulls i veié de lluny Abraham, amb Llätzer al seu costat. Llavors va exclamar:

—Abraham, pare meu, tingues pietat de mi i envia Llätzer que mulli amb aigua la punta del seu dit i em refresqui la llengua, perquè sofreixo

terriblement enmig d'aquestes flames.

Abraham li respongué:

—Fill, recorda't que en vida et van tocar béns de tota mena, mentre que Llàtzer només va rebre mals. Ara, doncs, ell troba aquí consol i tu, en canvi, sofriments. A més, entre nosaltres i vosaltres hi ha oberta una fossa tan immensa, que ningú, per més que vulgui, no pot travessar d'aquí on som cap a vosaltres, ni d'on sou vosaltres cap aquí.

El ric va insistir:

—Llavors, pare, t'ho prego: envia'l a casa del meu pare, on tinc encara cinc germans. Que Llàtzer els adverteixi, perquè no acabin també ells en aquest lloc de turments.

Abraham li respongué:

—Ja tenen Moisès i els Profetes: que els escoltin.

El ric insistí encara:

—No, pare meu Abraham, no els escoltaran. Però si un mort va a trobar-los, sí que es convertiran.

Abraham li digué:

—Si no escolten Moisès i els Profetes, tampoc no els convencerà cap mort que ressusciti.

.....

## **Comentari**

Tot en aquesta paràbola és una invitació a la conversió. No hi manca cap element: una persona agraciada i una de necessitada; una malbaratadora i que sembla pensar només en si mateixa i una que pidola al portal. Mort i judici. El temps de

què disposem aquí és temps per pensar els uns en els altres. El que arrela al cor durant l'estada terrenal serà allò amb què tustarem les portes del Regne celestial. Per això hem de demostrar ara, mentre tenim temps de vida, a què aspirem: què és allò que veritablement ens importa? Com vivim i per a qui vivim? Qui sap de quant temps encara disposem?

El text té molta força. Més encara si tenim en compte la referència a l'Antic Testament. Abraham és clau d'interpretació: ell és el pare en la fe del poble d'Israel; a ell i als qui creguin com ell se'ls han promès les benediccions; ell correspon amb generositat a la crida divina i, tenint molts béns, ha quedat com a model d'hospitalari. No oblideu l'hospitalitat, gràcies a la qual alguns, sense saber-ho, allotjaren àngels (cf. *Hb* 13, 2). En Abraham veiem què és una fe que ha penetrat i ha arribat al

fons del cor: una fe viva i que dona fruit. Una fe que obra per la caritat.

El ric de la paràbola, home sense nom, encara que acabalat, es creu fill d'Abraham i per tant hereu de les benediccions. La mort, però, que és un judici sobre la vida, li revela què és el que Déu mira quan jutja els homes: la sinceritat dels cors. La paràbola ens diu que una fe sense obres és una fe morta. El ric no era pas un bon jueu: no havia escoltat Moisès.

Per altra banda, tampoc són les meres obres les que salven. De Llätzer, que sí que té nom, no se'n narren obres. Els Pares de l'Església diuen que ell rep el premi per l'acceptació pacient no només dels mals sinó del menyspreu sofert. Per a nosaltres, el missatge és clar: mirar com poder allotjar el proïsme en el cor posant al seu servei els dons,

materials i espirituals, que tinguem a  
cada moment.

Juan Luis Caballero // Photo:  
Alicja Gancarz - Unsplash

---

pdf | document generat  
automàticament des de [https://  
opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-  
dijous-de-la-setmana-ii-de-quaresma-la-  
vida-temps-per-servir/](https://opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-dijous-de-la-setmana-ii-de-quaresma-la-vida-temps-per-servir/) (22/03/2026)